

Sreda, 26. februar 2014

P7_TA(2014)0132

Kohezijska politika

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. februarja 2014 o 7. in 8. poročilu Komisije o napredku kohezijske politike Evropske unije ter strateškem poročilu 2013 o izvajanju programov 2007–2013 (2013/2008(INI))

(2017/C 285/07)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju poročila Komisije z naslovom „Sedmo poročilo o napredku na področju ekonomske, socialne in teritorialne kohezije“ z dne 24. novembra 2011 (COM(2011)0776) in priloženega delovnega dokumenta služb Komisije (SEC(2011)1372),
- ob upoštevanju poročila Komisije z naslovom „Osmo poročilo o napredku na področju ekonomske, socialne in teritorialne kohezije – Regionalna in urbana razsežnost krize“ z dne 26. junija 2013 (COM(2013)0463) in priloženega delovnega dokumenta služb Komisije (SWD(2013)0232),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Kohezijska politika: Strateško poročilo 2013 o izvajanju programov v obdobju 2007–2013“ z dne 18. aprila 2013 (COM(2013)0210) in priloženega delovnega dokumenta služb Komisije (SWD(2013)0129),
- ob upoštevanju predloga Komisije z dne 6. oktobra 2011 za uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, ki jih zajema splošni strateški okvir, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1083/2006 (COM(2011)0615),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. marca 2009 o kohezijski politiki: naložbe v realno gospodarstvo ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. oktobra 2010 o kohezijski in regionalni politiki EU po letu 2013 ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. maja 2010 o prispevku kohezijske politike k doseganju lizbonskih ciljev in ciljev strategije EU 2020 ⁽³⁾,
- ob upoštevanju predloga Komisije z dne 6. oktobra 2011 za uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o posebnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj in cilju naložbe za rast in delovna mesta ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1080/2006 (COM(2011)0614),
- ob upoštevanju četrtega poročila Odbora regij o spremljanju strategije Evropa 2020, Odbor regij, oktober 2013,
- ob upoštevanju skupnega dokumenta generalnih direktoratsv Komisije za regionalno in mestno politiko in za zaposlovanje, socialne zadeve in vključevanje z naslovom „EU Cohesion Policy Contributing to Employment and Growth in Europe“ (Prispevek kohezijske politike EU k zaposlovanju in rasti v Evropi) iz julija 2013,
- ob upoštevanju študije, ki jo je objavil Parlament, z naslovom „Kohezijska politika po letu 2013: kritična ocena zakonodajnih predlogov“ iz junija 2012,
- ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za regionalni razvoj ter mnenj Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve in Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A7-0081/2014),

⁽¹⁾ UL C 87 E, 1.4.2010, str. 113.

⁽²⁾ UL C 371 E, 20.12.2011, str. 39.

⁽³⁾ UL C 161 E, 31.05.2011, str. 120.

Sreda, 26. februar 2014

- A. ker empirični dokazi kažejo, da je gospodarska, finančna in socialna kriza zaustavila proces konvergence ali ga celo obrnila v nasprotno smer, s čimer je povečala razlike med regijami in končala dolgo obdobje, v katerem so se regionalne razlike v BDP na prebivalca in brezposelnost v EU dosledno zmanjševale, pri čemer je huje prizadela šibkejša regije v Uniji;
- B. ker so se javna sredstva na ravni držav članic in EU skrčila in so izpostavljena vse večjemu pritisku, kriza in posledična recesija, skupaj s krizo državnega dolga v več državah članicah, pa sta države članice prisilili, da so končno uvedle potrebne pomembne strukturne reforme ter tako prispevale k ponovni vzpostavitvi gospodarske rasti in ustvarjanju delovnih mest, kar je včasih vključevalo zmanjšanje sredstev za sofinanciranje iz strukturnih skladov in Kohezijskega sklada;
- C. ker so politike fiskalne konsolidacije povečale vlogo in pomen kohezijske politike kot vira javnih naložb, zlasti na podnacionalni ravni, saj sredstva te politike prispevajo več kot polovico vseh javnih naložb v več državah članicah in regijah;
- D. ker kriza negativno vpliva na vse evropske regije in mesta ter s tem povečuje pomen financiranja v okviru kohezijske politike tudi v regijah v prehodu kot tudi v bolj razvitih regijah;
- E. ker ima prispevek k ciljem strategije Evropa 2020 zelo močno regionalno razsežnost, ki bi jo bilo treba upoštevati pri pripravi in izvajanju naslednje generacije programov v okviru kohezijske politike in drugih naložbenih politik EU;
- F. ker je bila kohezijska politika doslej osredotočena na črpanje namesto na opredeljevanje in spremljanje ciljev ter ocenjevanje njihovega uresničevanja, sistemi za spremljanje in ocenjevanje pa ne izpolnjujejo v celoti svojega namena, tj. izboljšanja opredelitve raznolikih ciljev glede na lokalne, regionalne in medregionalne značilnosti, posebnosti in potrebe;
- G. ker je kohezijska politika še naprej glavni vir javnega financiranja EU v večletnem finančnem okviru 2014–2020 in ker novi okvir kohezijske politike vso pozornost usmerja v potrebo po osredotočanju naložb na regionalni in lokalni ravni na področja, ki se štejejo za najpomembnejša, kot so odpiranje delovnih mest, mala in srednja podjetja, zaposlovanje (zlasti mladih), mobilnost delavcev, usposabljanje in izobraževanje, raziskave in inovacije, informacijske in komunikacijske tehnologije, trajnostni promet in odprava ozkih grl, trajnostna energija, okolje, spodbujanje institucionalnih zmogljivosti javnih organov in učinkovite javne uprave ter razvoj mest;
- H. ker je potreba po tem, da se naredi več z manj sredstvi, spodbudila vključitev pametne specializacije v novi okvir kohezijske politike (uredba o skupnih določbah⁽¹⁾), da bi regije sprejele strateški in manj razdrobljen pristop h gospodarskemu razvoju z usmerjeno podporo za raziskave in inovacije;
- I. ker sta partnerstvo in upravljanje na več ravneh splošni horizontalni načeli, na katerih bo temeljilo uresničevanje strategije Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast v naslednjem zakonodajnem okviru kohezijske politike;
- J. ker ocene, izvedene med programskim obdobjem 2007–2013, niso upoštevale celotnega ocenjevalnega ciklusa, vključno z uspešnostjo, učinkovitostjo in vplivom;
- K. ker znaša stopnja črpanja sredstev približno 50 % v državah članicah in približno 30 % v zadnjem letu omenjenega obdobja;
- L. ker imajo mala in srednja podjetja težave pri dostopu do financiranja iz bančnega sektorja;

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 (UL L 347, 20.12.2013, str. 320).

Sreda, 26. februar 2014

Splošni izzivi pri izvajanju v sedanjem programskem obdobju

1. pozdravlja sedmo in osmo poročilo o napredku, kot tudi strateško poročilo 2013, ter poziva Komisijo, ki je zdaj začela izvajati naknadno oceno za obdobje 2007–2013, in države članice, naj zagotovijo, da bosta spremljanje in ocena temeljila na zanesljivih podatkih, da bosta obravnavala uspešnost, učinkovitost in vpliv dejavnosti ter da bosta zaključena do konca leta 2015, v skladu s predhodno splošno uredbo, tako da bo mogoče iz njiju izpeljati jasna spoznanja glede izvajanja novega programskega obdobja;
2. meni, da so politike proračunske konsolidacije same po sebi nezadostne za krepitev rasti in spodbujanje naložb, ki ustvarjajo kakovostna in trajnostna delovna mesta, zato so potrebni tudi ukrepi, ki podpirajo gospodarstvo in spodbujajo napredek pri oživljanju – ki je še vedno majhen in šibek;
3. poziva Komisijo in države članice, naj povečajo naložbe na področju podjetništva, ustanavljanja podjetij in samozaposlovanja kot način za ustvarjanje več delovnih mest, zlasti ker mala in srednja podjetja ter mikro podjetja zagotavljajo več kot dve tretjini delovnih mest v zasebnem sektorju EU; meni, da bi bilo treba posebno pozornost nameniti regionalni in lokalni ravni; meni tudi, da so naložbe v socialna podjetja in socialno podjetništvo dobra dodatna možnost za izpolnjevanje socialnih potreb, ki jih javne dobrine in storitve ne pokrivajo;
4. izraža svojo zaskrbljenost nad pomanjkanjem zadostnih javnih finančnih sredstev, zlasti na podnacionalni ravni, za ustrezno izvajanje strategije Evropa 2020, ki ga je povzročila gospodarska kriza, in nad dejstvom, da je več manj razvitih držav članic in regij v veliki meri odvisnih od financiranja v okviru kohezijske politike; meni, da je treba pred sprejetjem kakršne koli odločitve, povezane z morebitnimi makroekonomskimi sankcijami, skrbno preučiti veliko odvisnost razvoja nekaterih držav članic od financiranja iz kohezijskih sredstev;
5. meni, da so sredstva, ki so dodeljena kohezijski politiki v sedanjem večletnem finančnem okviru, sicer sorazmerno majhna v primerjavi s potrebami na terenu, vendar je lahko zagotavljanje večje učinkovitosti in sinergij med proračunom EU in nacionalnimi proračuni kljub temu pomemben vzvod za politike, ki spodbujajo rast;
6. meni, da je za prispevanje k uresničenju strategije EU 2020 za pametno, trajnostno in vključujočo rast v skladu s cilji ekonomske, socialne in teritorialne kohezije, ne glede na potrebo po osredotočanju na sektorje z dolgoročnim potencialom za odpiranje delovnih mest in inovacije, pomembno upoštevati posebne potrebe številnih manj razvitih regij pri naložbah v infrastrukturne projekte v osnovnih sektorjih, kot so prevoz, telekomunikacije in trajnostna energija;
7. meni, da je treba – ne glede na dokazano sodelovanje lokalnih in regionalnih organov pri pripravi sporazumov o partnerstvu – izvesti dodatne ukrepe za okrepitev ozemeljske razsežnosti sistema upravljanja kohezijske politike, strategije Evropa 2020 in evropskega semestra, in sicer z zagotavljanjem dejanskega sodelovanja in dopolnjevanja med različnimi ravni upravljanja na eni strani ter skladnosti prednostnih nalog, določenih na teh ravneh, s potrebami in posebnostmi, opredeljenimi na nacionalni, regionalni in lokalni ravni, na drugi strani; v tem oziru poudarja pomen zagotavljanja, da so občine in regije ustrezno vključene v oblikovanje nacionalnih strategij ter opredelitev njihovih konkretnih težav in izzivov, brez da bi obenem kakor koli povečali upravno breme;
8. meni, da lahko kohezijska politika strategiji Evropa 2020 najučinkoviteje zagotovi ozemeljsko razsežnost, ki je potrebna za obravnavanje zelo pomembnih razlik v rasti v Uniji in državah članicah ter dejstva, da se različne regije zaradi razlik v institucionalnih zmogljivostih ne morejo ravnati po zastavljenih ciljih na enak način, kakor tudi za zagotovitev, da bodo možnosti za rast izkoriščene tudi v najbolj oddaljenih in najredkeje poseljenih območjih v Uniji;

Poudarek na zaposlovanju in socialni vključenosti

9. je še posebno zaskrbljen, da se je zaradi krize močno povečal odstotek prebivalstva, ki mu grozi revščina ali socialna izključenost ter trpi zaradi materialnega pomanjkanja, propadanja okolja in slabih stanovanjskih razmer, ali ki ima zelo nizko intenzivnost dela in mu grozi izključenost in energetska revščina, pri čemer je njegov delež večji v konvergenčnih regijah in mestih ter še posebno v regijah v okolici glavnih mest, ki se po kazalnikih uvrščajo med razvite regije, obenem pa

Sreda, 26. februar 2014

so v večji meri prizadete ženske, enostarševske družine, velike družine s štirimi ali več otroki, negovalci (predvsem negovalci invalidnih družinskih članov), pripadniki obrobni skupnosti ali starejše osebe blizu upokojitve, za katere je dostop do enakih možnosti težaven;

10. meni, da je ta vprašanja – ki resno slabijo kohezijo med regijami in lahko srednje- in dolgoročno ogrozijo konkurenčnost Unije – nujno reševati z osredotočanjem na politike, ki zagotavljajo dostop do trajnostnih in kakovostnih delovnih mest ter socialno vključenost, še posebno med mladimi, ter v tem oziru s spodbujanjem ključne vloge malih in srednjih podjetij, zmanjševanjem razdrobljenosti in lajšanjem prehoda med delovnimi mesti, osredotočanjem na programe poklicnega preusposabljanja za dolgotrajno brezposelne, črpanjem iz izkušenj ljudi, ki zaključujejo svojo poklicno pot, in spodbujanjem enakopravne ekonomske neodvisnosti žensk in moških; meni, da je obenem bistveno spodbujati fizično dostopnost informacij in komunikacijskih sredstev ter dostop do le-teh, njuno uresničenje pa je treba oceniti z zanesljivimi, nepristranskimi in primerljivimi kazalniki ter z upoštevanjem demografskih izzivov;

11. vztrajno poudarja vlogo Evropskega socialnega sklada pri zmanjševanju razlik v človeškem kapitalu med regijami in pomoči pri zviševanju stopnje zaposlenosti, vzporedno in v sodelovanju z Evropskim skladom za regionalni razvoj, prispevati k uresničevanju nekaterih glavnih prednostnih nalog Unije, in sicer h krepitvi zaposlenosti med mladimi in trga dela, spodbujanju trajnostnega gospodarstva in rasti, zmanjševanju stopnje osipa iz šol ter boju proti revščini, diskriminaciji in socialni izključenosti; zato vztraja, da je treba okrepiti načelo dobrega finančnega poslovanja, še posebno glede učinkovitosti in uspešnosti operacij Evropskega socialnega sklada, ter poziva Komisijo, naj podrobno preuči skupni učinek in dejanski vpliv Evropskega socialnega sklada na stopnjo brezposelnosti in odpiranje delovnih mest;

12. priznava, da se velik delež odhodkov Evropskega socialnega sklada dodeljuje za spodbujanje več in boljših delovnih mest, podpiranje vključevanja in sodelovanja prikrajšanih skupin, tudi invalidov, ter razvoj vključujoče družbe, ki bo dostopna vsem; vendar poudarja, da bi bilo treba v času krize nameniti večjo pozornost učinkovitemu in ciljno usmerjenemu dodeljevanju sredstev Evropskega socialnega sklada za odpravo lokalnih in regionalnih neenakosti ter socialne izključenosti, da se zagotovi dostop do zaposlovanja najbolj ranljivim skupinam in zlasti mladim, prav tako pa bi bilo treba pomagati ženskam pri ponovnem vključevanju na trg dela z zmanjšanjem segregacije na podlagi spola;

13. ugotavlja, da je visok delež mladih, ki predčasno opustijo šolanje, v nekaterih regijah krepko nad mejo 10 % in da je treba tem mladim zagotoviti ponudbo na področju izobraževanja, usposabljanja ali dela, ki bo zadostila njihovim potrebam; v zvezi s tem poudarja pomen kampanje Jamstvo za mlade za osebe, ki predčasno opustijo šolanje; poudarja, da je treba za zmanjšanje števila mladih, ki predčasno opustijo šolanje, zagotoviti vključujoč izobraževalni sistem, ki ponuja enake možnosti vsem mladim; poudarja, da je treba najti rešitev glede vključevanja nizko usposobljenih mladih na trg dela z zagotavljanjem neoviranega, dostopnega in kakovostnega poklicnega usposabljanja in usposabljanja na delovnem mestu, da bi jim pomagali pridobiti spretnosti, ob upoštevanju dejstva, da lahko pomanjkanje kvalifikacij poveča tveganje nezaposlenosti, kar vodi k večjemu tveganju revščine in v številne družbene izzive, povezane z izključenostjo, odtujitvijo in neuspešnimi prizadevanji za samostojno življenje; poudarja, da je zato prispevek Evropskega socialnega sklada bistvenega pomena, saj pomaga večjemu številu mladih, da nadaljujejo šolanje in pridobijo ustrezne kvalifikacije, ki jih potrebujejo za pridobitev zaposlitve in za svojo poklicno pot, ter zagotavlja širši dostop do kakovostnega izobraževanja s posebnimi projekti za otroke iz prikrajšanih skupin in manjšin, vključno z invalidi; poziva države članice, naj spodbujajo ustrezno poklicno usposabljanje in usposabljanje na delovnem mestu za tiste, ki jim bo to koristilo;

14. poudarja, da so zaposlitvene razmere mladih močno odvisne od splošnih gospodarskih razmer, zato je zelo pomembno mlade podpirati, usmerjati in spremljati pri prehodu iz izobraževanja v poklicno življenje; meni, da bi Komisija zato lahko vse prihodnje predloge za politike s tega področja uskladila s pobudama „Mladi in mobilnost“ ter „Priložnosti za mlade“;

15. poudarja, da stopnja zaposlenosti v nekaterih regijah ostaja pod 60 % in da v nekaterih regijah zaostajajo za nacionalnimi cilji za 20 – 25 %, kar zlasti negativno vpliva na mlade, ženske, starejše, negovalce in invalide; poudarja, da nekateri krizni ukrepi škodljivo vplivajo na kohezijo in bistveno večajo neenakosti v EU; poudarja, da so za ohranjanje zaposlitve za ljudi v skupinah z velikim tveganjem ali za ustvarjanje možnosti za njihovo zaposlovanje potrebni ciljno usmerjeni ukrepi na področju ustvarjanja delovnih mest, zagotavljanja možnosti usposabljanja in ohranjanja delovnih mest;

Sreda, 26. februar 2014

poudarja, da je brezposelnost v določenih oddaljenih skupnostih navzoča že več generacij, kar je za obrobne skupnosti posebno tveganje;

16. opozarja, da stopnje zaposlenosti še vedno precej zaostajajo za ciljem strategije Evropa 2020, tj. da naj bi bilo do leta 2020 zaposlenih vsaj 75 % prebivalcev, starih od 20 do 64 let; poudarja, da na regionalni ravni cilji glede stopnje zaposlenosti niso bili zastavljeni, vendar pa je vsaka država članica EU določila nacionalne cilje, ki v večini primerov niso bili izpolnjeni, saj je imela finančna in gospodarska kriza zelo nesorazmeren učinek na regionalne trge dela, zlasti v južni Evropi, kjer se je močno povečala brezposelnost mladih;

17. meni, da se vse regije soočajo z izzivom ustvarjanja trajnostne rasti in povečanja učinkovite rabe virov, zato s tega stališča poudarja nujnost politik, ki bi vključevale prednostno porabo na področjih izobraževanja, vseživljenjskega učenja, raziskav, inovacij in razvoja, energetske učinkovitosti in lokalnega podjetništva, kot tudi ustvarjanja novih finančnih instrumentov za vse vrste podjetij in še zlasti mala in srednja podjetja;

18. opozarja na potencial malih in srednjih podjetij pri odpiranju delovnih mest in poziva države članice, naj oblikujejo politike za izboljšanje dostopa do financiranja in pogojev financiranja malih in srednjih podjetij; poziva Komisijo, naj skupaj z državami članicami dela na izboljšanju preglednosti in predvidljivosti sistema javnih razpisov ter zmanjšanju časa, ki preteče med objavo javnega razpisa in sklenitvijo pogodbe, še posebno za mala in srednja podjetja, ki tekmujejo v zelo spremenljivem okolju;

19. poziva, naj se posebna pozornost nameni kulturnemu in ustvarjalnemu sektorju ter tako prispeva k uresničevanju ciljev strategije Evropa 2020, zlasti ustvarjanju delovnih mest; poudarja bistven prispevek teh sektorjev k razvoju regij in mest; poziva, naj se trajno spodbuja stalno izobraževanje žensk v teh sektorjih, da se bodo lahko njihove kvalifikacije učinkovito izkoristile in se bodo ustvarjale nove zaposlitvene možnosti;

Podatki za oceno

20. opozarja, da sicer obstajajo trdni dokazi, da se je izvajanje kohezijske politike pospešilo in da so njeni programi pomembno prispevali na veliko področjih, na katerih so naložbe potrebne za modernizacijo gospodarstva in konkurenčnost (kot so raziskave in razvoj, podpiranje malih in srednjih podjetij, ponovna industrializacija, socialna vključenost ter izobraževanje in usposabljanje), da pa kljub temu obstaja tveganje, da mnogo držav članic ne bo izvedlo programov pred koncem sedanjega programskega obdobja; zato poziva Komisijo, naj podrobno preuči vzroke za nizko stopnjo črpanja sredstev, in poziva države članice, naj zagotovijo sofinanciranje za spodbujanje uporabe sredstev;

21. spodbuja države članice, naj preučijo sinergije med financiranjem iz kohezijske politike in drugimi viri financiranja EU (na primer za TEN-T, TEN-E, instrument za povezovanje Evrope, Obzorje 2020, COSME in druge programe) ter financiranjem, ki ga zagotavljata Evropska investicijska banka in Evropska banka za obnovo in razvoj; poziva države članice, naj pospešijo izvajanje ter poenostavijo in izboljšajo dostop do razpoložljivih sredstev, da bi spodbudile mala in srednja podjetja, organizacije civilne družbe, lokalne občine in druge zainteresirane upravičence k njihovi uporabi;

Izzivi spremljanja in ocenjevanja

22. meni, da ima ocenjevanje bistveno vlogo pri razpravah o politiki in njenem izboljševanju, vendar je zaskrbljen, da četudi zagotavljanje podatkov o spremljanju in informacij o izvajanju izboljšuje kakovost zastavljenih ciljev, neenotna kakovost poročanja o napredku v mnogih primerih vseeno otežuje oblikovanje celovite in točne slike napredka pri uresničevanju ciljev na regionalni in lokalni ravni; poudarja, da bi morala ocena obsegati tudi ovrednotenje nepotrebni bremen za upravičence, vključno z malimi in srednjimi podjetji, lokalnimi in regionalnimi organi ter nevladnimi organizacijami, in predlagati ukrepe za njihovo zmanjšanje; meni, da ne bi smeli naložiti dodatnih bremen, povezanih s spremljanjem;

23. meni, da poročila o napredku ne zagotavljajo povsem jasne slike o napredku pri izvajanju kohezijske politike in uresničevanju zastavljenih ciljev, bodisi zaradi nerazpoložljivosti podatkov na ustreznih ravni ali ne dovolj jasne povezave med zagotovljenimi statističnimi podatki in obsegom, v katerem so bili doseženi cilji kohezijske politike, ki zahtevajo spremljanje;

Sreda, 26. februar 2014

24. poziva Komisijo in države članice, naj za izboljšanje preglednosti poročanja in kakovosti načrtovanja programov ter njihovega izvajanja v celoti izkoristijo orodja za spremljanje in ocenjevanje, ki so na voljo v sedanjem zakonodajnem okviru (močnejša usmeritev v rezultate, uporaba skupnih kazalnikov učinka, izbira kazalnikov rezultatov za posamezne programe in jasen okvir uspešnosti);

25. meni, da ocene programov kohezijske politike za obdobje 2007–2013, ki sta jih sofinancirala Evropski sklad za regionalni razvoj in Kohezijski sklad, pri vzpostavljanju teh programov v državah članicah sicer kažejo dobro splošno zavedanje zahtev glede enakopravnosti spolov (70 % ⁽¹⁾), hkrati pa kažejo tudi, da enakost spolov v te programe nikakor ni učinkovito vključena z jasnimi opredelitvami težav ali količinskimi cilji (manj kot 8 %); poziva Komisijo, naj z uvedbo in uporabo kazalnikov še dodatno izboljša sisteme poročanja držav članic, da bi bilo mogoče ovrednotiti podporo, ki jo kohezijska politika zagotavlja resničnemu napredku na področju enakosti spolov, ter v kolikšni meri se to dosega;

26. poziva Komisijo, naj preveri, ali organi upravljanja v zvezi z upravičenci projektov izvajajo direktivo o zamudah pri plačilu ter sprejme ustrezne ukrepe za zmanjšanje zamud pri plačilih;

27. poziva službo Komisije za notranjo revizijo in Evropsko računsko sodišče, naj povečata pogostost revizij uspešnosti Kohezijskega sklada in strukturnih skladov ter zlasti Evropskega socialnega sklada;

o

o o

28. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in državam članicam.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/evaluation/pdf/2009-03-16-inception-report.pdf